

PETRKLÍČ

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ PETROVICE U KARVINÉ

1. číslo 2021/2022

ÚVODNÍK

Milí čtenáři,

rádi bychom Vám představili nově vznikající časopis žáků ZŠ a MŠ Petrovice u Karviné. Do tohoto časopisu prozatím přispívají svými články, básněmi, názory a kresbami žáci 2. stupně. První číslo je věnováno tématu školy a především oslavám 100. výročí českého školství v Petrovicích u Karviné. Součástí časopisu je i rubrika „Co jsme prožili.“ Přáli bychom si, aby se Vám časopis líbil a rádi jste do něj přispívali.

Naše škola

*O naši škole v Petrovicích,
mluví se ve všech ulicích.
Byl to skvělý nápad,
dát jí nový kabát.*

*Celá škola novotou září,
už se na ni zase těšíme v září.*

*Těšíme se celý den,
nová škola, to je sen.*

Natálie Grycová (8. A)

Školní den

Holá, děti, holá!
Škola už 100 let na vás volá!
Je to prima budova
plná dětí z venkova.
Učitelé děti učí
a jsou tu i tací,
kteří se tu rádi vrací.
V hodině je veselo,
lepší než, aby se brečelo.
Paní učitelka se dívá,
támhle jeden žáček zívá.
Kde ty děti jsou?
Zazvonilo, začínáme fyzikou.
Písemka dnes nebyla,
třída se pilně učila.

Kristýna Pawiňská (6. A)

G. Poláková

Naše škola

Hodně žáků chodí do naší školy,
většina z nich si nepíše domácí úkoly.
Navštěvují ji žáci z Petrovic, Prstné, Marklovic i ze Závady,
a když se všichni seskupí, jsou jich hromady.
Učení je pro některé velká dřina,
a těch, co učivo pochopí hned z hodiny, je většina.
Ve škole si najdeš mnoho kamarádů,
které si můžeš pozvat i domů na zahradu.
Učitelé jsou hrozně prima,
dokonce to říká i naše rodina.
Hodně se nám věnují,
ale nervy jim z nás pracují.
Nemají však lehké nás něco naučit
a jedničku z testu nám nemohou zaručit.
Mám naši školu i přesto ráda,
protože z ní jde i dobrá nálada.

Veronika Lincerová (9. A)

ŠKOLA DNES A PŘED STO LETY

Do vzniku samostatného Československa neexistovala v naší obci česká škola. Koncem 18. století vznikla v Petrovicích má přítelkyně „triviálka“, ve které se vyučovalo moravsky a od 50. let 19. století polsky. Naše české školství vzniklo později ve 20. letech 20. století. Mne založili jako Českou státní menšinovou školu obecnou v Petrovicích roku 1921. Od roku 2014/2015 se mohu pochlubit svou moderní laboratoří, ve které může pracovat až 20 žáků. Nachází se zde speciální zatemnění, které lze využívat při světelných pokusech. Je to skvělá možnost, jak se pomocí pokusů seznamovat s přírodními jevy, a tím si ověřovat teoretickou výuku fyziky a biologie. Samozřejmě že jsem v rámci přírodovědného vzdělávání nemohla zůstat jen s jednou laboratoří. Od roku 2018 mi přibyla moderní chemická a přírodovědná laboratoř. Tento prostor umožňuje daleko větší rozvoj přírodovědných předmětů a využití nejvýznamnějších prvků. V roce 2020 byly uvnitř mne zrekonstruovány umývárny a toalety pro žáky a personál. V témže roce mi vyměnili starou červenou střechu za moderní černou. K tomu jsem dostala nový zateplený béžový kabát. Od školního roku 2021 do mě vcházejí lidé novými černými hlavními dveřmi a žáci svým novým bezpečným bočním vchodem, který vede přímo do šaten. U příležitosti oslav 100 let českého školství v Petrovicích byla upravena moje zahrada. Byly kolem mne vytvořeny nové chodníky a travnaté plochy, kde byly vysázeny stromy a keře. Po všech proměnách se cítím zase zdravě, moderně a svěže.

(Eliška Kostková, 8. A)

ŠKOLA

*Naše škola má sto let,
chodím zde už osm let.
Teď má novou fasádu,
k tomu novou zahradu.*

*Za rok přijdou nové děti,
bude jich tu jako smetí.
Jednou si vzpomenu a budu rád,
že ta škola tu bude ještě stát.
Já musím jít dál,
školy jsem se kdysi bál.*

(K. Mayer, 8. B)

ŠKOLA

*Když zazvoní budíček,
dám si chutný rohlíček.
Do školy se těším,
a tak rychle běžím.*

*Potom si dám svačinu,
ať mám lepší hodinu.
Diktáty moc nemám rád,
tělocvik já snesu snáz.*

*A potom jdu pěšky domů
kolem jednoho krásného domu.*

(M. Kiwak, 8. B)

Srovnání prvorepublikového školství se současným

Rozdíl mezi současným a prvorepublikovým školstvím je obrovský. Kdysi děti musely chodit do školy i několik kilometrů pěšky, ne jak dnes. Dnešní děti jezdí do školy autobusem, nebo je odvezou rodiče osobními vozy. Školy byly skromně a jednoduše zařízeny. Ve třídách se topilo většinou v kamnech a lavice i nábytek byly z našeho pohledu skromné a obyčejné. Chyběly specializované učebny, například chemická laboratoř, přírodovědná laboratoř, učebna informatiky atd. Kdysi se žákům ani nesnilo, že by mohli obědovat ve škole chutné a rozmanité obědy. Co se týče školních pomůcek, tak žáci používali tabulky s křídou, ale měli nejspíš i nějaké sešity. Každý žák ve třídě měl stejný sešit. Ke psaní se používala obyčejná pera na inkoust, protože propisky v té době vůbec nebyly. S kázní to bylo tak, že děti byly učiteli často fyzicky trestány. Vůbec nesměly odporovat nebo jakkoliv provokovat. Nesměly zkrátka zlobit, jinak by dostaly rákoskou. Dnes by tohle vůbec neexistovalo. Taky chlapci nesměli nosit dlouhé vlasy a dívky nesměly mít dlouhé nehty. Nejenom-že vlasy žáků musely být ostříhané, ale krátké vlasy byly i hodně v módě.

(Veronika Lincerová, 9. A)

Mně osobně připadal tehdejší systém mnohem přísnější než dnes. Používaly se tělesné tresty, například pohlavky, facky, dokonce i plácnutí rákoskou přes prsty. Žáci neměli tolik volnosti jako dneska (sezení v lavicích). Také vybavení se hodně změnilo, nebyly žádné počítače, internet, interaktivní tabule, kalkulačky či mobilní telefony. Za zmínku stojí i jiný styl učení a vzdělávání žáků. Učitelé měli jiné metody vyvolávání žáků, testování a procvičování. Myslím si, že žáci přistupovali k učivu zodpovědněji než dnes a měli větší úctu a kázeň, což byl následek přísnějšího režimu. Všiml jsem si, že školy zaváděly jednotné obleky (školní uniformy). Šlo většinou o různé typy košil a sak. Ve školách převažovali muži jako učitelé, avšak dnes převažují ženy jako učitelky. Rozhodně bych se nechtěl vrátit do tohoto režimu-hlavně kvůli tělesným trestům, jiným metodám výchovy a zastaralým technologiím. Přál bych si, aby dnešní žáci měli k učitelům větší úctu.

(T. Karpeta, 9. B)

OHLÉDNUTÍ ZA OSLAVAMI 100 LET ČESKÉHO ŠKOLSTVÍ V PETROVICÍCH U KARVINÉ

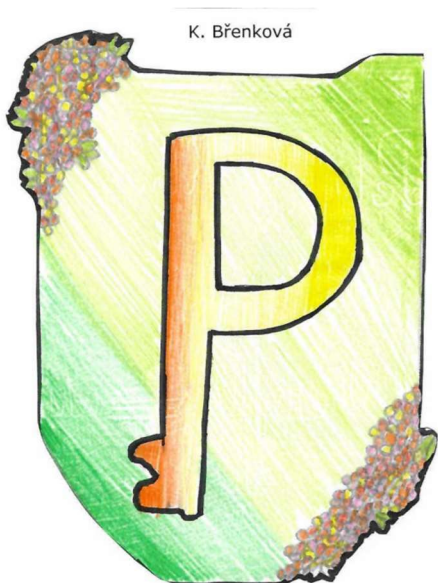
ŠKOLNÍ AKADEMIE

Dne 8. a 9. října 2021 proběhla v sále Kulturního centra v Petrovicích u Karviné Školní akademie, která byla součástí oslav 100 let českého školství v naší obci. Mottem: „VELKÝM SKOKEM NAŠÍM PETROVICKÝM ŠKOLNÍM ROKEM...“ zahájili moderátoři Školní akademii. Poté se představili se svým programem nejmladší žáci ZŠ a žáci jednotlivých mateřských škol. Mladí florbalisté nám předvedli svou zručnost a děvčata nás provedla lyžařským kurzem. Jan Amos Komenský nám připomněl, že ten, kdo nemiluje knihu, nemiluje moudrost a ten, kdo nemiluje moudrost, se stává hlupákem, a tak svým zpěvem Malý princ zahájil téma „Čteme rádi“. V „Noci s Andersenem“ se postupně představily hlavní postavy pohádek. Následoval rozverný tanec „Pipi Dlouhé punčochy“ a „Páni kluci“ se opět vydali za svým dobrodružstvím. Nechybělo ani zamyšlení nad ekologickými tématy a čarodějnický tanec. Žáci nám rovněž předvedli, jak je důležité umět plavat, a zpěvem českých písní nás provedli „Vodáckým kurzem“, na který navazoval „Školní výlet a prázdninový ovocný tanec“. Závěrečnou písní pak žáci naší škoie popřáli vše nejlepší k jejímu stému výročí.

Věříme, že se divákům akce velmi líbila, a nezbývá než poděkovat všem žákům, pedagogům a organizátorům za uskutečnění této oslavy.

Mgr. Eva Meisnerová

Den otevřených dveří

Dne 8. a 9. října 2021 proběhl v ZŠ a MŠ Petrovice u Karviné „Den otevřených dveří“ pro širokou veřejnost. Lidé mohli navštívit různé učebny, prohlédnout si výstavu obrazů, dobových fotek a dokumentů. Návštěvníci si mohli vyrobit něco v rukodělných dílničkách, zakoupit si almanachy a prohlédnout si nově vystavěné Polytechnické centrum, které využívají učitelé a žáci k výuce. Poté se všichni mohli přesunout do Kulturního centra, kde následovalo vystoupení žáků základních škol a dětí z mateřských škol. Akce byla součástí oslav 100. výročí českého školství v Petrovicích u Karviné a všem se moc líbila. (Johana Kunzová, 6. A)

Zpívání na oslavách

První vystoupení jsme měly s děvčaty v pátek 8.10. Toto vystoupení bylo určeno pro všechny bývalé i přítomné pracovníky školy. Za sebe bych řekla, že největší trému jsem měla právě v pátek. Začalo vystoupení žáků, kteří byli před námi, a my jsme se přesunuly do chodby za pódiem. Všechny jsme měly trému. Náhle vystoupení žáků před námi skončilo a děti z něj odcházely. Mezi děvčaty kolovaly oční kontakty. Nastal čas, kdy jsme šly na pódium. Začaly jsme zpívat. Řekla bych, že i přesto, že jsme měly trému, tak vystoupení dopadlo dobře. V sobotu 9.10. proběhla další dvě vystoupení, která byla určena pro lidi z obce. U prvního zpívání vše dobře dopadlo. Myslím si však, že druhé bylo ještě lepší. Nastoupily jsme na pódium připravené zpívat. Znenadání jsme uslyšely hlas v zákulisí, který rozesmál jak zpěvačky, tak kohokoliv, kdo tam byl. Vystoupení nám tedy začalo s lepší náladou. Dovoluji si říct, že tréma u většiny zpěvaček klesla. Vystoupení skončilo a v našich očích šlo vidět veliké štěstí. Na závěr bych chtěla poděkovat všem děvčatům za skvěle odvedenou práci. Samozřejmě největší dík patří paní učitelce Botorové za její ochotu a pomoc při zpívání a za to, že všechny písničky vybrala.

(Barbora Němcová, 8. A)

ZEPTALI JSME SE...

ROZHOVOR S PEDAGOGY

Paní učitelko Wnuková, můžeme Vás požádat o krátký rozhovor?

Ano, samozřejmě.

Líbí se Vám naše škola?

Ano, škola se mi líbí.

Jste spokojená s žáky?

Se svými žáky jsem spokojená.

Učíte na 1. stupni, chtěla byste někdy učit na 2. stupni?

Ne, na 2. stupni mě neláká učit.

Jak hodnotíte distanční výuku.

Není nad klasické vyučování. Učit na dálku je poměrně náročné.

Děkujeme za rozhovor.

Paní učitelko Komárková, rády bychom se Vás zeptaly, jak jste spokojená se svými žáky.

Jsem spokojená, jsou hodní, pracovití a snaživí.

Který školní předmět máte ráda?

Všechny, každý je něčím zajímavý.

Chtěla jste být vždy učitelkou?

Ano, od malička. Jsem z učitelské rodiny.

Jak hodnotíte distanční výuku?

Bylo to náročné období, ale s dětmi nebyl problém. Zažili jsme mnoho legrace (minulá třída – nyní 3. A). Myslím si, že nás to hodně spojilo.

Která knížka patří mezi vaše nejoblíbenější?

Mám ráda knížku Malý princ (Antoine de Saint-Exupéry).

Děkujeme Vám za rozhovor.

Paní učitelko Botorová, poskytnete nám krátký rozhovor?

Ano, ptejte se, děvčata.

Jak dlouho pořádáte adaptační kurzy?

Kam se jezdí?

Adaptační kurzy pořádáme již dvanáctým rokem. Kdysi jsme jezdili na chatu Studeničné. Poslední roky probíhají kurzy na Horní Bečvě, protože se jich zúčastňuje více žáků.

Jak hodnotíte adaptační kurzy?

Na adaptačním kurzu se mi líbí hlavně to, že se s dětmi blíže seznámím před tím, než je začnu učit. Nelíbí se mi občas chování některých dětí, které se kurzu účastní.

Jezdíte ráda na tyto kurzy?

Jezdím vždy ráda a doufám, že i žáci.

Děkujeme Vám za rozhovor.

Pane vychovateli, odpovíte nám na pár otázek?

Samozřejmě.

Jsou děti ve školní družině k sobě kamarádské?

Vcelku ano. Ale každý má svého oblíbeného kamaráda.

Baví je činnosti v družině?

Každého baví něco jiného, podle toho je program připraven.

Jak dlouho jste vychovatelem?

Čtvrtý školní rok.

Baví Vás tato práce?

Ano, baví.

Děkujeme za Váš čas.

(M. Lešínská, B. Michníková, K. Pawiňská 6. A; Kresba: K. Břenková, 6. A)

A CO BY O
SOBĚ ŘEKLY
ŠKOLNÍ
POMŮCKY?

Školní tabule

Vypadám jako zelená obdélníková deska s otevíracími dvířky, na kterou se dá psát jenom křídou. Když mě popíšete fixem, tak to na mně zůstane a neumyju se. Ve škole je zapotřebí, aby se na mně mohlo opakovaně psát, proto nepoužívejte nic jiného než křídu. Můžu být už opotřebovaná, poškrábaná, ale také zbrusu nová. Odpočívám odpoledne nebo o víkendu, někdy ani to ne. Ve třídě 9. B na mě mnohokrát hodili pomeranč, od té doby mám flek. V různých třídách na mě lepí pomocí lepidla plastelínové obrázky. Po sundání obrázků část plastelíny drží, už se jí nezbavím. Proměním se v zelenou puntíkovanou muchomůrku.

(Marie Váňová, 9. B)

Monolog učebnice matematiky

Učebnice matematiky – to jsem já. Někteří žáci se o mě dobře starají a opatrují mě. A to je dobře. Z koho jsem ale trochu smutná, jsou žáci, kteří nás učebnice ničí. Jsme totiž velmi důležité školní pomůcky, proto mám na žáky prosbu: „Važte si nás!“

(Beáta Veislíková, 6. A)

Křída

Jsem bílá jako sníh a křehká jako sklo. Nejdříve jsem dlouhá a štíhlá a pak se stále zmenšuji, zmenšuji, až jsem maličká a úplně mizím. Mám ráda, když mě děti používají a píšou se mnou na tabuli, ale když spadnu nebo se zlomím, tak to bolí a musí mě vyměnit.

(Michaela Staničková, 6. A)

Školní houba

Sloužím k mazání tabule, jsem měkká a špinavá. Ale většinou lítám po třídě. Když mě nikdo nepoužívá, ležím vedle kříd, které jsou v košíku na okraji tabule. Je nudné denně poslouchat žáky, kteří se navzájem poždůchují, ničí si věci anebo po sobě řvou. Díky nim jsem spadla za skříň, za tabuli, dokonce i do koše. Ovšem někteří žáci jsou hodní a chytří, pomáhají si s učením. Na svůj život jsem si zvykla, jsem spokojená.

(Hana Kafková, 7. B)

Lavice

Jsem vyrobena ze dřeva, stojím na zelených kovových nohách a často mám na sobě věci od žáků. Mám v sobě úložný prostor a v něm někdy chaos. Občas mě bolí, když do mě někdo naschvál bouchne nebo na mě čmárá, ale někteří si mě váží, a za to jsem ráda. O přestávkách v mojí třídě žáci šíleně ječí. Také mě štve, že jsem v soboty a neděle sama, nejsem ani ozdobená věcmi od žáků. Ještěže mám kolem sebe své kamarády. Jsou to kamarádky lavice. (N. Komarová, 7. B)

Projektor Epson

Jsem projektor Epson, promítám ve škole dětem prezentace. Promítám na krátké projekční vzdálenosti. Mám v sobě zabudovanou lampu s výkonem 3600 ANSI lumenů s technologií 3 LCD. Vždy, když se zapínám, rozpálím lampu skoro až na 80 °C. Proto dělám hluk, jelikož se chladím. K mému nejlepšímu výkonu mi napomáhá dvojice turboventilátorů a také prachový filtr, který chrání mou lampu a 3 LCD zrcadla před znečištěním. Díky školnímu personálu, který mi čistí filtr, dosahuji nejlepšího chodu. Škola mě používá jen zřídka a pak můžu mít dlouhý spánek. Nejraději mám víkendy. Pokud mě nezapínají v pondělí, můžu klidně spát až pět dní.

(A. Koval, 7. B)

Reklama na dataprojektor

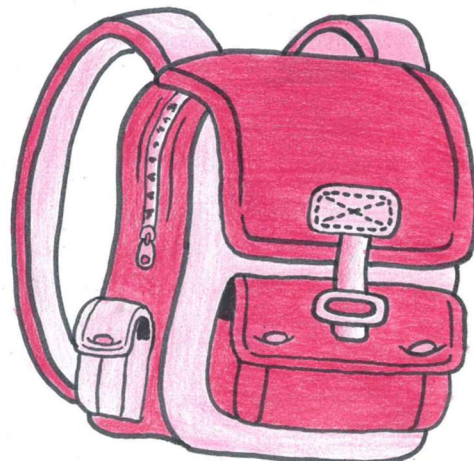
Už Vás nebaví psát a doplňovat na tabuli? Pořídte si dataprojektor. Přivezeme, nainstalujeme a zprovozníme! Kupte si ho, doručíme Vám ho do 2 minut. Ale pozor! Pokud si ho objednáte jako první zákazník, dostanete slevu 50 %, tudíž Vás to nebude stát 10 500 Kč, ale pouze 5 250 Kč! Dataprojektor funguje tak, že se spáruje s počítačem, poté si na počítači najdete nějaké cvičení na procvičování a promítnete ho na plátně. Objednat si ho můžete na stránce www.dataprojektory.cz nebo na telefonním čísle 111 222 333. Neváhejte!!!

(L. Přečková, M. Krůčková, 6. B)

Učebnice

Jsem krásná zelená učebnice s nadpisem MATEMATIKA. Sice už jsem stará, ale děti se pořád ze mě učí. Mám radost, že jim k tomu pomáhám. Někteří se o mě pěkně starají, dávají na mě obal, abych se nepokřčila. Zacházejí se mnou opatrně. Jiné děti mi obal nedávají, krčí mě a házejí se mnou. Nelíbí se mi to, ale jak už jsem řekla, jsem ráda, že žákům pomáhám ve vzdělávání.

(K. Szyrocká, 7. B, kresba V. Huňarová, 8. B)

SNILI JSME O NAŠÍ ŠKOLE

POHÁDKA O ŠKOLE

Za sedmero horami a sedmero řekami stojí jedna škola. Ale ta škola není jen tak obyčejná. Je v jedné věci výjimečná. A to v té, že když nastane půlnoc, všechny věci, které jsou uvnitř školy, obžívou.

Jednou, když právě odbila půlnoc, na celé škole přestalo být hrobové ticho, které doteď panovalo. Začalo se objevovat tiché štěbetání, které bylo čím dál víc hlasitější. Nejhlasitěji se však mluvilo v 7.B.

„To si normálně nedovedete představit, co ti haranti dneska se mnou udělali,“ zuřivě vykřikla lavice. „Normálně mě celou polepili lepidlem a ani se mě nenamáhali umýt, takže jsem teď celá lepkavá,“ povzdechla si. „Mně zase utrhli moje krásné víko,“ řekl smutně koš. „A nás všechny polámali!“ vykřikly bílé křídly. „Mně zase utrhli několik listů!“ s pláčem pověděla květina. Najednou všichni začali hlasitě mluvit a překřikovat se. „A dost!“ zakřičela houba. „Nesmíme si nechat tady toto líbit, navrhuji uspořádat pomstu,“ usmála se zlomyslně. Ostatní chvíli váhali, ale pak s houbou souhlasili. „Co teda navrhuješ?“ ozvala se židle. Houba chvíli přemýšlela a pak řekla: „Mám plán.“

Druhý den ráno, když děti přišly do školy, vypadalo vše tak, jak má být. Jenže když začala první hodina češtiny, tak se děla jedna katastrofa za druhou. Když paní učitelka chtěla zapsat hodinu, zapnula počítač a ono nic. Zkusila to podruhé, potřetí, počtvrté a pořád nic. Jen to vždycky udělalo ten otravný zvuk, nic víc. Učitelka nad tím mávla rukou, protože věděla, že tohle se stává často. Udělala krok k tabuli, sáhla rukou po křídě a začala psát. Jenže to nešlo, křída jednoduše nepsala. Jako kdyby byla vypsaná. Najednou se rozletěly dveře i okna dokořán. Do třídy vanul studený vítr. Odpadky z koše začaly létat po celé třídě. Stoly plivaly třísky do všech stran. Všechny židle se rozhoupaly, a tím shodily děti na zem. Všichni byli vyděšení. Z ničeho nic Anička vykřikla: „To je určitě za to, jak se k naší třídě chováte!“ Najednou všechno utichlo. Okna i dveře se zavřely, odpadky přestaly létat po třídě a vše se vrátilo do původního stavu. Nakonec vše dobře dopadlo. Děti si začaly vážit věcí a všichni byli šťastní až do smrti.

(M. Pinkasová, 9. B)

Ztracená učebnice fyziky

Jednoho dne se rozhodla učebnice fyziky vydat na průzkum školy. Už ji totiž nebavilo, když ji děti pořád otevírají a zavírají.

Jednou v pondělí, když šla Dorotka umývat tabuli, tak jí učebnice vyskočila z aktovky a vydala se ven ze třídy. A protože dívka byla ve škole první, ani si nevšimla, že knížku nemá. Učebnice (lišák jeden) se hodně nudila, a proto vzala z vedlejší třídy křidu a začala kreslit šipky po zdi, aby ji mohla Dorotka najít.

Náhle si děvče všimlo, že učebnice není v aktovce. Vydala se ji tedy hledat. Na chodbě potkala trpaslíka, který jí slíbil, že se pokusí učebnici najít. Dorota tiše souhlasila. Trpaslík si na pomoc zavolal čarodějnici, vílu, jednorožce, princeznu, kteří bydlí v žákovské knihovně. Všichni se vydali po šipkách ztracenou knihu hledat.

Když vešli do posledního patra, uviděli unavenou učebnici, která se choulila za květináčem. Vysvětlili jí, že tohle dělat nemůže, a vrátili ji včas Dorotce. Právě totiž začala hodina fyziky.

(Kristýna Pawiňská, 6. A)

Podzimní bál

Jednoho večera, když pan školník odešel ze školy, všechny předměty najednou ožily a jelikož byl halloween, tak se rozhodly, že si udělají skvělou párty.

Převlékly se do kostýmů a šly do tělocvičny, ve které už hrála tajemná hudba. Předtím ještě šla propiska vyzvednout svou kamarádku gumu. Na cestě na párty musely sejít po schodišti dolů, kde potkaly kamarádku pastelku. Měla kostým čarodějnice s velkým nosem a velkou černou bradavicí na něm. Šly do tělocvičny, která byla hezky vyzdobená. Místnost zdobilo podzimní listí, vyřezané dýně a pověšené pavučiny. Paní vařečka se rozhodla, že se bude soutěžit o nejhezčí kostým.

Mezitím přišlo mnoho dalších věcí, například: učebnice matematiky, lavice, židle a nesměla chybět paní klika, která pravidelně otevírá školu. Všichni měli různé kostýmy. Třeba paní vařečka měla kostým dýně a paní křída, ta šla za zmrzlinu. Byla tak roztomilá. Zazněla hudba a všichni tancovali, jedli různé sladkosti a těšili se na vyhlášení soutěže o nejhezčí kostým halloweenského bálu. První místo získala paní fixa, která šla za pavouka a perfektně zapadala mezi ty dekorační pavouky, druhá byla paní křída, ta neměla chybu, a třetí byla vařečka s kostýmem dýně. A víte, co dostali? První místo získalo zlatou medaili a k tomu dvacet bonbonů, druhé místo stříbrnou medaili a k tomu deset bonbonů a třetí místo bylo odměněno bronzovou medailí a pouze pěti bonbony.

Pak si ještě všichni zatančili a zaskotačili. Paní vařečka se podívala na hodiny a viděla, že je 5:30. Jejda, pan školník chodí do školy v 6:00, rychle uklidit a zpátky na své místo.

(Barbora Michníková, 6. A)

Příběh o školním strašidle

Myslíte si, že škola v Petrovicích u Karviné má nějaké své strašidlo? No, jeden příběh se o tom vypráví. Asi rok po tom, co škola otevřela, přišel do jedné třídy chlapec jménem John. Přistěhoval se z Ameriky a kvůli tomu se k němu začala celá třída chovat špatně. Ale poté, co dokončil školu a vystudoval, tak si našel dobrou práci, ve které pracoval celý život. Pak zemřel. Říká se, že jeho duše se vrátila do školy v Petrovicích u Karviné a dodnes straší děti, které se ke svým spolužákům chovají nepěkně. Věřte mi, stačí pár žduchnutí nebo jedna pomluva. Tak pozor, ať Vás taky nevystraší!

(L. Přečková, 6. B)

PROŽILI JSME ...

ŠKOLA V ČASE COVIDU

RÁNO VSTANU,
ZAPNU NOTEBOOK,
ONLINE ŠKOLU NALADÍM.

PŘI VÝUCE KOUKÁM Z OKNA,
KOCOURA SI POHLADÍM.

V PYŽAMU
I V TEPLÁČÍCH
SOUSTŘEDĚNÍ PŘEDSTÍRÁM,

PŘI VÝUCE SKUPINOVÉ
KAŽDÝ DOMA SEDÍ SÁM.

(E. Krhovjáčková, 8. A)

Rouška

Od ouška k oušku
nasadím si roušku.
Je to správně, já to vím,
nad zlým virem zvítězím.

(N. Grycová, 8. A)

VÝLET

Šla jsem včera na výlet,

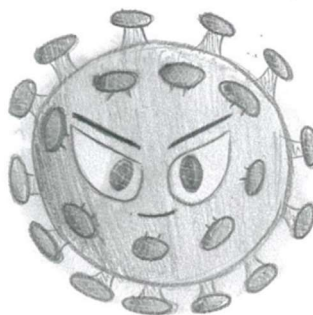
Krátce nato jsem zjistila, že je to úlet.

Okolí se mi sice líbilo,

Leč náhle se sluníčko ztratilo,

A všude krásně lilo a mně to vůbec nevadilo.

(K. Pawiňská, 6. A)

(kresba K. Břenková, 6. A)

Žák

Žák je člověk, který navštěvuje základní, střední nebo vysokou školu. Na střední a vysoké škole se mu říká vznešeněji – student. Je to období člověka, kdy mozek funguje jako houba a vstřebává mnoho informací. V dnešní době „covidové“ vypadá běžný den žáka úplně jinak.

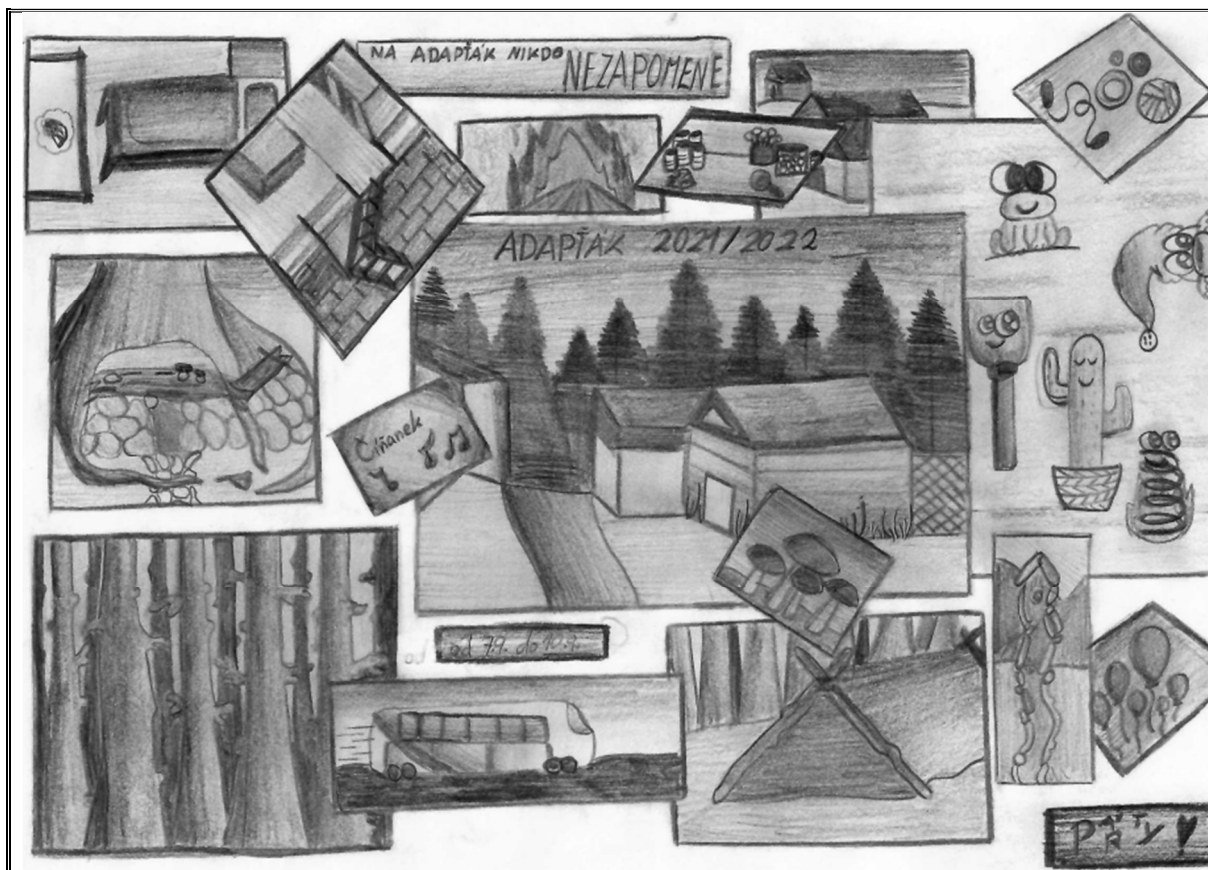
Ráno vstane na poslední chvíli. Ještě se zalepenýma očima a v pyžamu se s mobilem přihlášeným na on-line výuku šourá do kuchyně, aby si připravil snídani. Zatímco jeho mozek přemýšlí, zda si dát k snídani kakao nebo čaj, již má učitel na něho nějakou všetečnou otázku. Něco odpoví a usedne ke stolu. Zdárně se nasnídá a skončí první hodina. O přestávce si rychle vyčistí zuby, převlíkne se z pyžama a ustele si postel, ať při zapnuté kameře není vidět nepořádek. Následující dvě hodiny udrží svou pozornost, ale třetí hodina je nezajímavá obsahem, tak spustí hru. Najednou uslyší ve virtuální realitě volat několikrát své jméno. S hrůzou zjistí, že se učitel dožaduje odpovědi na otázku, ale on neví, na jakou. Průšvih, další puntík v klasifikaci. Ještě jeden a je v Bakalářích pětka z distanční výuky. Poslední hodina odpadá. Na „Classroomu“ se objevuje úkol. Hurá, konec vyučování, můžu jít ven! Až přijde mamka, tak začne kolotoč znova, budu muset dělat úkoly.

(J. Schneider, 8. B)

ADAPTAČNÍ KURZ

7. září ke škole spěcháme,
na autobus trpělivě čekáme.
S náladou do hor vyrážíme,
na adaptační kurz se moc těšíme.
Různé hry tam hrajeme,
zadané úkoly též plníme.
Účel kurzu všichni známe,
nové spolužáky poznáváme.
I třídní učitelé jsou moc fajn,
však co je čeká, nemají šajn.
Školní rok pak všem ukáže,
co všechno kolektiv dokáže.

(K. Pawiňská 6. A,
kresba K. Břenková 6. A)

NAVŠTÍVILI JSME...

Dne 30. září 2021 se naše třída 7. A vypravila do Státního okresního archivu v Karviné. Akce se zúčastnila většina žáků naší třídy společně s naší třídní, paní učitelkou Botorovou. Vyjeli jsme po osmé hodině ráno a cestovali jsme pouze do vedlejšího města. Když jsme dorazili na místo, hned jsme se dostali k prohlídce a přednášce. Na začátku prohlídky nám průvodce ukázal dobové oblečení a kroje z 18. a 19. století. Také jsme viděli několik obrázků, jak lidé kdysi žili. Ke konci jsme zhlédli menší prezentaci a seznámili jsme se se stránkami, na nichž si můžeme sami vyhledat informace o našem kraji. Výlet do archivu byl velice zajímavý a dozvěděli jsme se nové informace. Celkově bych to zhodnotila pozitivně, řekla bych, že jsme si z toho všichni něco odnesli.

(Veronika Šíbllová, 7. A, kresba – Veronika Huňářová, 8. B)

Výlet na Macochu

Náš výlet na Macochu začal tím, že jsme se ráno 5. 10. v 8:50 sešli před školou. V 9:00 pro nás přijel autobus a my jsme vyrazili na náš celodenní výlet. Autobusem jsme jeli dvě a půl hodiny. Když jsme dorazili na místo, šli jsme se podívat na nedalekou propast, a poté jsme objevili i stánky s drobnými věcmi, v nichž jsme si mohli každý něco koupit. Po krátké přestávce jsme vyrazili na strmou stezku, po níž jsme se dostali až k Punkevním jeskyním. Před absolvováním prohlídky jeskyní nás zaujal obchůdek s různými kamínky, ze kterých byly vyrobeny náhrdelníky, náramky a mnoho dalších věcí. V obchodě byla velmi milá paní prodavačka, která nám o těchto kamenech něco pověděla a měli jsme možnost si je i prohlédnout. Potom přišla na řadu nejzajímavější část celého dne – prohlídka jeskyní a propasti. V jeskyních nás paní průvodkyně seznámila se zajímavými informacemi. Nejzajímavější bylo, když jsme měli možnost projít dlouhou chodbou po tmě. Ta vedla k samotné propasti. Po prohlídce „Macochy“ na nás čekaly dvě lodě s průvodcem. Byla s ním veliká legrace a hodně jsme se nasmáli. Zpátky jsme jeli lanovkou a krátkou cestou jsme došli k autobusu. Při zpáteční jízdě jsme rovněž zažili mnoho legrace. Ke škole jsme dorazili kolem osmnácté hodiny. Jsem moc ráda, že jsem měla možnost jet na tento výlet. Hodně jsem si ho užila.

(Veronika Lebiezиковá, 8. A)

RÝMUJEME, VERŠUJEME, S PODZIMEM SI POHRAJEME

PODZIM

V září podzim začíná,
ranní chlad se ozývá.
Vítr fouká ze všech stran,
padá listí, kam se podívám.

Lidé pole orají,
na sběr ovoce se chystají.
Počasí nám ukáže,
co příroda dokáže.

Na podzim nás mlhy trápí,
naše zdraví vitamíny chrání.
A když prší velice,
šustí listí nejvíce.

I když teplé oblečení máme,
nachlazení často býváme.
S podzimem se loučíme,
na zimu se těšíme.

(Kristýna Pawiňská, 6. A)

LISTOPAD

Listopad je velmi nádherný,
někdy fouká vítr,
někdy větřík nesmělý
a někdy se přivalí víchr.

Musíme být oblečeni,
abychom nebyli nachlazení.
Po ránu je velká zima,
za oknem nás čeká rýma.

Na zahradě oráme pole,
do školy jezdíme na kole.
Doma jíme ovoce,
teplo bude po roce.

(Jiří Břenek, 6. A)

Obrázek: Julie Schneider, 8. B

PODZIM

Šedé mraky, nahé stromy,
hodíme se do pohody.
Lidé jsou nemocní, kašel a rýma,
hlavně že nám je prima.

Na podzim listy padají,
to, že jich ubývá – nevadí.
Na jaře jich bude zase dost
a ráno jsme promrzlí na kost.

Do škol se vracíme,
venku země oranžová
tak náladu nikomu nekadíme,
ať je tu atmosféra dobrá.

(Daniel Marjeník, 6. A)

PODZIMNÍ HRÁTKY

Na podzim padá listí
a pod nohama ti šustí.
Podzim je barevná paleta,
venku si hrají Honzík i Aneta.

Skáčou, křičí, dovádějí,
z podzimu velkou radost mají.
Pouštějí se papíroví draci,
do teplých krajů odlétají ptáci.

(Beáta Veislíková, 6. A)

ÓDA NA PODZIM

Vane vítr mezi stromy,
hází listí mezi domy.
Vítr fouká studený,
podzim je tak nádherný!
Žlutá, oranžová, červená,
nesmí chybět zelená.
Sluníčko se na nás směje,
i když už jen málo hřeje.

(Johana Kunzová, 6. A)

(Kresba: Lucie Sládečková, 6. B)

PODZIMNÍ TVOŘENÍ

Do lesa dnes půjdeme,
šišky, houby sbíráme,
stromy všichni poznáme.
Pozor, padá šiška na mě!
Šišku v listí vezmu si,
kaštan v trávě najdu si.
Až ho najdu, pomaloučku
udělám si postavičku.
Kaštan, šišku, listí použiju,
podzimní čas využiju.

(Kateřina Kubánková, 6. A)

Podzimní čas

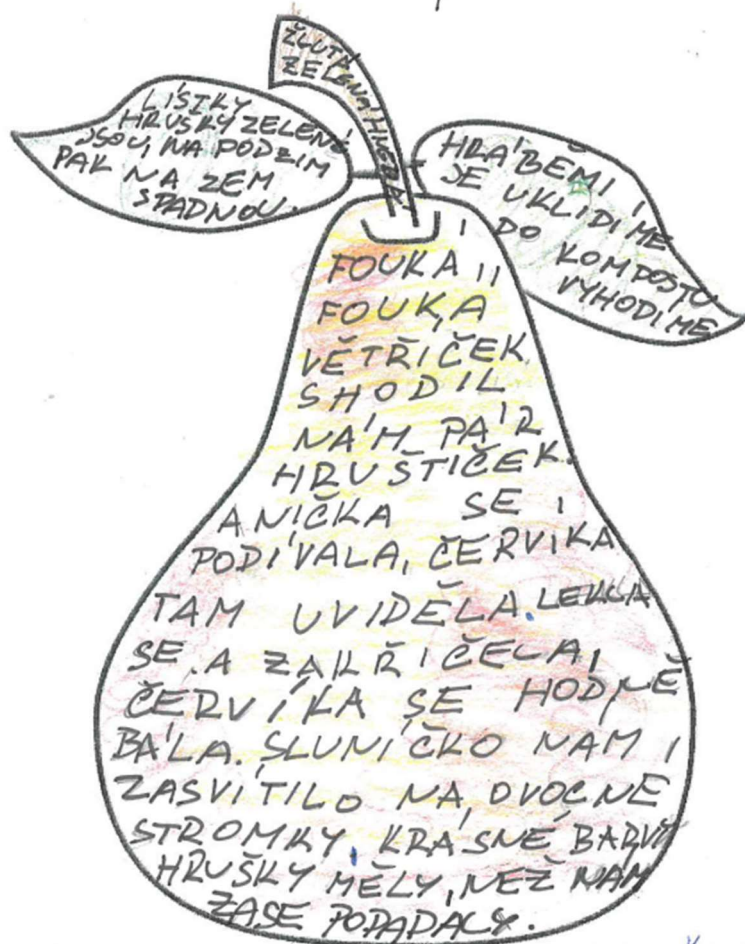
Už je to tady zas,
podzimní čas zdraví nás.
Mlha už po ránu na nás mává
a z plných plic volá sláva.
Včera už ptáci odletěli,
lidé se teple přioděli.
Rychle sbírejme ovoce,
vítr se valí divoce!
Večer nám prší maličko
a tohle už je všecičko!

(Barbora Michníková, 6. A)

(Kresba: Barbora Kolková, 8. A)

Co ti připomíná hruška?

K. PAWIŇSKÁ

P	O	L	P	O	T	I	Ž	T	A	B	U	L	E
O	R	E	O	K	N	O	I	K	R	Y	T	O	B
R	A	T	Á	P	L	D	A	T	L	E	K	O	
O	N	S	Z	Z	E	E	L	T	E	L	A	E	K
P	G	O	I	K	S	J	E	V	P	R	K	T	T
I	U	P	M	O	T	D	U	B	D	U	Š	I	Í
C	T	L	D	P	I	N	K	A	L	K	U	S	V
E	A	E	E	E	Š	K	Ř	Í	D	A	O	I	A
N	N	D	M	C	E	P	O	U	Z	D	R	O	R
P	R	U	P	I	S	K	A	K	O	L	O	Y	P

PODZIM OPICE POSTEL LET ROUŠKA TEP DUB KRYT POUZDRO
MED PES ŽITO ORANGUTAN KŘÍDA LOKET SEŠIT KUS
ŽIDLE KOPEC RUKA KOLO PRAVÍTKO TUBA LED BOTY
TABULE UŠI OREO OKNO PRUPISKA OLEJ DATLE LAK

Děti se už těší na zábavné .....

(V. Radecká, E. Podstawková, 6.B)

Kresba: T. Pavelková, 6. B

Obsah

ÚVODNÍK	2
ŠKOLA DNES A PŘED 100 LETY	4
OHLÉDNUTÍ ZA OSLAVAMI 100 LET ČESKÉHO ŠKOLSTVÍ V PETROVICÍCH U KARVINÉ	6
ZEPTALI JSME SE	8
A CO BY O SOBĚ ŘEKLY ŠKOLNÍ POMŮCKY?	9
SNILI JSME O NAŠÍ ŠKOLE	11
PROŽILI JSME	13
NAVŠTÍVILI JSME	15
RÝMUJEME, VERŠUJEME, S PODZIMEM SI POHRAJEME	16
OBSAH	19

REDAKČNÍ RADA: Barbora Michníková (6. A), Václav Němec (9. A), Karolína Pawiňská (6. A)

JAZYKOVÁ KOREKCE: Mgr. Eva Meisnerová Mgr. Kateřina Němcová